

bedsforretninger paa en anden rette og naturlige, saa kan man sige, at de kunne modsætte sig Reformerne, men saasnart de erklære sig for Reformerne og ere enige i, at den er forstandig, rigtig, betimelig og nødvendig, og det have de gjort, saa kunne de ikke, uden uretmæssigt at sthyde den ene Deel af den lovgivende Magts berettigede Indflydelse fra sig, ville nægte os Deelagtighed i Anvendelsen af de Midler, der som en Følge af Reformerne tilfalde Statskassen. De kunne ikke ville fortsætte Absolutismen i denne enkelte Deel af Statsstyrelsen og dog begjære dette af os ved deres Modstand imod denne Paragraph. Jeg har som sagt ikke hørt et eneste Ord, der i mindste Maade berettigede til at betragte disse Embeder som et Complex. Naar man kom frem og sagde: Vi skulle have en ny Retsforfatning, og denne Retsforfatning skal være den afgjørende med Hensyn til den nye Tønningmaade, da kunde jeg forstaae, at man kunde sige, at det udgjorde en Heelhed; thi en Retsforfatning kan udgjøre en Heelhed, men jeg kan ikke paa nogen Maade forstaae, at man skulle kunne sige, at denne ganske simple Tønningforandring udgjør en Heelhed. Det er det, der staaer til Regjeringer at vise, det er det, Twethydigheden ligger.

Da den ærede Indenrigsminister er gaaet, og min Tale, der hovedsagelig henvender sig til ham, og paa en Maade — som ligger i Forslagets Natur — har en vis personlig Charakter, vilde det være upassende, om jeg fortsatte længere.

Tal: Jeg maa tilstaae, jeg er bleven overrasket ved at see Indholdet af det Forslag, der ligger paa Thingets Bord. Hvis den ærede Forslagsstiller vilde indbringe eller søge at gennemføre et almindeligt Mistillids-Votum til Regjeringen, enten i Form af en Dagsorden eller paa hvilken som helst anden passende Maade, kunde jeg forstaae det; men at knytte det af ham stillede Forslag til denne Sag, maa jeg for mit Vedkommende ansee som et blot Forsøg paa aldeles at umuliggjøre Vedtagelsen af Lovvedforslaget. Den ærede Rigsdagsmand fremførte i Middags en Ytring, som jeg havde

ønsket at udtale mig imod, og jeg frasaald da kun Ordet for ikke at trække Forhandlingerne i Landdrag. Denne Ytring var nærmest rettet mod Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), og den gif ud paa, at den sidstnævnte Rigsdagsmand havde vilst en saa stærk Mistro til en foregaaende Regjering, som det vel var muligt; jeg forudsatte imidlertid, at denne Ytring gjaldt en nær foregaaende Regjering; og at den ikke alene fandt Anvendelse paa Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), men ogsaa paa mange Andre, der have samstemmet med ham. Jeg kunde da i den Anledning finde mig foranlediget til at spørge den ærede Rigsdagsmand, om han nogensinde, da den paagældende Regjering var ved Magten, har hørt den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) eller nogen Anden af dennes Meningsfæller — og jeg gjør mig en Ære af at kunne sige, at jeg i den Henseende staaer paa samme Standpunkt som han — fremføre saadanne Paastande eller Ytringer mod den daværende Regjering som dem, han tillader sig at fremsætte imod den nuværende Regjering? Jeg vil spørge, om han nogensinde har seet os lægge den daværende Regjering nogen Hindring i veien med Hensyn til Gjennemførelsen af dens Planer, om han nogensinde har hørt os her i Thinget fremføre nogen Ytring mod den daværende Regjering, som blot havde en frænkende Form? Naar den ærede Rigsdagsmand vil gaae saavidt, at han vil begrunde sine Paastande paa de Tanker, der ligge i Hjertets Dyb, saa gaaer han videre, end en Rigsdagsmand er berettiget til at gaae, selv naar han tiltroer sig saamegen Indflydelse paa en Majoritet, som den ærede Rigsdagsmand maaskee gjør. Jeg troer derfor, at hans Paastand dengang var aldeles ubesøjet, og jeg troer dernæst, at den staaer i en skærende Modstrid til den Fremfærd, han selv har udvilst ved at forelægge Thinget et Forslag som dette. Jeg kan ikke indsee, at dette Forslag kan have anden Hensigt end endnu hderligere at forsøge den Spænding, der findes Sted mellem de forskjellige Dele af den lovgivende Magt. Jeg kan ikke indsee Andet, end at det er hans Formaal at gjøre denne Spænding, der allerede er trykknende nok, og som jeg maa antage, at vi Alle maae